

MIĘDZYNARODOWA I MIĘDZYWYZNANIOWA
KONFERENCJA NA ŁOTWIE
O WYCHOWANIU DO ŻYCIA W RODZINIE
Ryga, 12 listopada 2005 roku

Licząca 3 mln ludności Łotwa to w 51,8% ludność łotewska, w 33,8% rosyjska, w 4,5% białoruska, w 3,4% ukraińska i w 2,3% polska. Inne mniejszości narodowe stanowią 4,2%. Spora część mieszkańców Łotwy to ateści. Wśród osób zaangażowanych religijnie większość stanowią protestanci, głównie luteranie, ale także baptyści, następnie osoby wyznania rzymskokatolickiego i prawosławni. Katolicy łotewscy mają znaczne powiązania z Polską. Karmelitanki czynne odbywają swój nowicjat w Polsce, podobnie formację seminaryjną w Polsce przechodzą łotewscy księża marianie. W październiku 2005 r. w Międzywydziałowym Poddyplomowym Studium Rodziny KUL rozpoczęła studia przewodnicząca łotewskiej organizacji *pro live*. Łotewska, katolicka organizacja „Par Dzivibu” była jednym z organizatorów Międzynarodowej i Ekumenicznej Konferencji, która odbyła się w dniu 12 listopada 2005 r. w Rydze. Konferencja została poświęcona problemom edukacji seksualnej i świętości życia. Jej celem było ukazanie znaczenia rodziny w edukacji młodego pokolenia, sposobów rozmowy z dziećmi na temat seksualności, metod pracy z młodzieżą kształtującą postawy wobec więzi seksualnych oparte na chrześcijańskich wartościach, ochrony życia dziecka od poczęcia oraz kształtowania postaw odpowiedzialnego rodzicielstwa.

Konferencję otworzyli: arcybiskup J. Vanags i minister A. Baštiks. Wśród wygłaszających referaty znaleźli się przedstawiciele: Łotwy, Litwy, Rosji, Polski i Stanów Zjednoczonych. Prezentowane tematy dotyczyły: zmian w łotewskiej konstytucji dotyczących małżeństwa, edukacji seksualnej na Łotwie, Litwie, w Rosji i w Polsce, uzależnień seksualnych, edukacji seksualnej w Biblii, czystości realizowanej przez członków Ruchu Prawdziwa Miłość Czeka.

Poszczególne tematy referowane były przez przedstawicieli uczelni, władz państwowych, ruchów obrony życia, Kościołów przybyłych z wyżej wymienionych krajów. W czasie Konferencji wygłoszono następujące referaty: *Changes in the Latvian Constitution regarding marriage as the union between a man and a woman* (I. Šlētere), *Sex, church and God* (E. Mažis), *Reproductive health and sexual education in Latvia* (I. Kondrâte), *Sexual education at school. Sex education programs in Poland* (U. Dudziak), *Education for the family. Russia's experience. Insight into the programme „Teenagers today – Barents tomorrow”* (N. Zikova), *Who is playing with our children's health* (B. Obeleniene), *Sexual addiction* (I. Siðavska), *The Bible and sexual education in family* (D. Richman). Przedstawiony został również komunikat przedstawicieli ruchu „True Love Waits” (ista mīlestība gaida – tak brzmi nazwa tego ruchu w języku litewskim).

Obok części przeznaczanej na wystąpienia plenarne odbyły się, dwukrotnie powtórzone, spotkania warsztatowe. Realizowano je w jedenastu grupach, przedstawiając sześć różnych tematów. Prowadzili je: pastor M. Irbe i A. Kravalis (*How pastors should talk about sexuality with the congregation*), M. Bertule (*Development of the Crisis Pregnancy Centres in Latvia*) N. Zikova (*Famili development program „Today – teenagers, tomorrow – parents”*), B. Obeleniene (*When and how to speak about sexuality with kids*), U. Dudziak (*Results of the wrong sexual education in kids and youth*), pastor D. Richman (*Created for the one – One God, One Marriage*).

Ubogaceniem konferencji był półgodzinny występ muzyczny Ieva i Aivars Lapšāni oraz 15-minutowy spektakl teatralny, będący fragmentem sztuki *Joy of creating*.

Walorem Konferencji było ukazanie nie tylko zagrożeń, jakie niesie liberalna edukacja seksualna, ale także szans i konkretnych możliwości wychowania seksualnego zgodnego z wartościami akceptowanymi przez religie chrześcijańskie. Podręczniki, programy, ruchy szerzące wychowanie do miłości, czystości i odpowiedzialnego rodzicielstwa, pozytywne przykłady z różnych krajów budzą uzasadnioną nadzieję na ochronę młodego pokolenia przed deprawacją seksualną i ukazanie pełnej prawdy o ludzkiej płciowości.

Urszula Dudziak
Instytut Nauk o Rodzinie KUL